

mus hic prolixè August. in Gen. 10. 21. explicationem, quam l. 16. de C. D. c. 3. proponit: Unde incipiunt commemorari filii Sem, habet quiddam obscuritatis, quod expositione illustrandum est, quia & multum ad rem pertinet quam requirimus. Sic enim legitur: & Sem natus est etiam ipsi patri omnium filiorum Eber fratri Japhet majori. Ordo verborum est: Et Sem natus est Heber, etiam ipsi, i. e. ipsi Sem natus est Heber: qui Sem pater est omnium filiorum. Etenim hujus expositionis falsitas primo etiam intuitu nemini non est aperta, nam vice plus simplici in fontes peccat; quod malumus verbis B. Weimari contra Malvendam, h. m. verba convertentem: Et ipsi Semo natus est etiam ipse, qui fuit pater omnium filiorum, Heber; disputantis in usu accent. p. 64. quam nostris edisserere. Non uno modo (scribit ille) erratum est in fontes divinos: (1.) ÷ rex major hac interpretatione major esset ipso ÷ vice Imperatore, contra Axioma 4. (2.) lineola Maccaph, quæ vices accentus servi inter voces constructas gerit fieret distinctivus, contra Axiom. 1. & 6. (3.) præter necessitatem statuendum esset, quod aut vocabulum עבֵר in statu regiminis positum in absoluto stare, aut aliud novum subintelligi, aut עבֵר adhuc repeti deberet. Denique (4.) ultima hujus versus verba iterum respicerent subjectum Sem, de quo prædicatur, quod sit frater Japheti majoris; & עבֵר acciperet ÷ qui ex sua consecutione place alios in vocibus antecedentibus poneret accentus. Sane D. Seb. Schm. hic locus noster haud leviter exercuit, prouti ex ejus annot. posthum. satis apparet, ubi sequentem in modum differit: Quod dicitur Scemus fuit filius centum annorum, & genuit Arphachsadum, non ita accipiendum est, quasi statim cum 100. haberet annos, genuerit Noachus, (lege Semus) Arphachsadum